

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/8/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317205456
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8317205456.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a JUDr. Moniky Juskovej, v spore žalobcu: E. Z., O.. XX.X.XXXX, V. X. XXX/X, XXX XX F., zastúpený Mgr. Ivan Chvostek, advokát, Advokátska kancelária Štefániková 17, 066 01 Humenné, proti žalovanému: X. Y., O.. X.X.XXXX, V. XXX XX V. Č.. XX, toho času Ústav na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody, Floriánska 17, 041 42 Košice, o zaplatenie 3.690,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 7C/23/2017-66 zo dňa 21.11.2018, takto:

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo vyhovujúcom výroku.

Zrušuje rozsudok vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 3.690,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.690,- eur od 31.5.2017 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

Žalobcovi vo vzťahu k žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Prvoinštančný súd tak rozhodol o žalobe žalobcu, kde sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by bol žalovaný zaviazaný zaplatiť mu sumu 3.690,- eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne od 24.5.2015 do zaplatenia a trovy konania z titulu náhrady bolestného v súvislosti s ublížením na zdraví, ktoré mu spôsobil žalovaný.

Prvoinštančný súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Michalovce č.k. 4T/22/2016-224 zo dňa 19.5.2016 bol žalovaný uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 34 ods.1 písm. a/ ods. 2, písm. e/ Trestného zákona. Žalovaný kopol žalobcu do ľavej nohy, do kolena, čím mu spôsobil zranenia podľa znaleckého posudku, ľavého kolena ťažkého stupňa, s dobou liečenia práceneschopnosti v trvaní najmenej 112 dní. Rozsudok Okresného súdu Michalovce sp. zn. 4T/22/2016-224 zo dňa 19.5.2016 bol v spojení s uznesením Krajského súdu Košice právoplatný dňa 27.10.2016. Žalovaný bol odsúdený a bol mu uložený trest odňatia slobody s tým, že poškodená Všeobecná zdravotná poisťovňa a Sociálna poisťovňa boli odkázané na konanie vo veciach občianskoprávných.

V trestnom konaní bol znalcom MUDr. Y. B., N.. vypracovaný znalecký posudok č. XXX/XXXX o bolestnom a sťažení spoločenského uplatnenia poškodeného E.R. Z.B.. Pokiaľ sa týka bolestného, súdny znalec priznal bolestné na základe položky podvrtnutie ľavého kolena v počte bodov 20,

roztrhnutie predného krížového väzu ľavého kolena v počte bodov 80, natrhnutie zadného skríženého väzu ľavého kolena v počte bodov 45, poranenie vonkajšieho menisku ľavého kolena v počte bodov 70, teda spolu 215 bodov. V tom čase cena bodu predstavovala 17,16 eur. Celková suma bolestného predstavovala výšku 3.690,- eur.

Prvoinštančný súd podrobne zanalyzoval závery znaleckého posudku. Žalovaný znalecký posudok vykonaný v trestnom konaní namietal, keď uviedol, že žalobca nedodrжал liečebný režim. Navyše, k škode došlo 23.5.2015 a znalecký posudok je vo vzťahu k hospitalizácii až za obdobie od 18.2.2016 do 21.2.2016. Žalovaný má podozrenie, že lekárska správa bola účelovo vykonštruovaná, sfaľovaná, a preto žiadal vykonať nový znalecký posudok nezávislým súdnym znalcom. Uviedol, že má informácie, že na to isté zranenie sa žalobca liečil už v roku 2014, tiež po fyzickom napadnutí. Namietal formálne náležitosti znaleckého posudku, keď znalecký posudok je bez odtlačku pečiatky a ďalej, že v znaleckom posudku sa znalec nevysporiadal s otázkou, či žalovaný bol pod vplyvom alkoholu, či bol schopný rozpoznať útočníka. Ďalej namietal okolnosť vzniku zranenia u žalobcu, a to, že k trestnému oznámeniu došlo až mesiac po incidente.

Prvoinštančný súd vec posúdil podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ďalej podľa § 442 ods. 1, 3, § 444 a § 563 Občianskeho zákonníka, vychádzal zo zákona č. 437/2004 Z.z., a to z ustanovenia § 2 ods. 2, § 3 ods.1, § 3 ods. 2, § 5 ods.1, 2 tohto zákona a z opatrenia Ministerstva zdravotníctva SR z 13.5.2015 o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia v roku 2015. Vo vzťahu k úrokom z omeškania aplikoval ustanovenie § 517 OZ a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/95 Z.z..

Prvoinštančný súd na základe zisteného skutkového stavu a citovaných zákonných ustanovení ustálil, že bolo nesporne zistené, že žalovaný bol právoplatne uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov. Žalovaný v trestnom konaní vystupoval ako poškodená strana a uplatnil si nárok na náhradu škody.

V rámci trestného konania bol na žiadosť orgánov činných v trestnom konaní vypracovaný znalecký posudok U. Y. B., kde stanovil znalec výšku bolestného za poškodenie zdravia žalobcu v súvislosti s incidentom, za ktorý bol uznaný žalobca vinným vo výške 215 bodov. V tom čase cena bodu predstavovala 17,16 eur, a preto prvoinštančný súd ustálil výšku bolestného tak, ako to uviedol znalec vo výške 3.690,- eur. Predmetom nároku nebol nárok na sťaženie spoločenského uplatnenia. Prvoinštančný súd dospel k záveru, že boli splnené všetky predpoklady pre zodpovednosť žalovaného za vzniknutú škodu žalobcu z titulu bolestného. Protiprávne konanie žalovaného vychádza zo záverov trestného konania, kde bol uznaný vinným z trestného činu ublíženia na zdraví, v súvislosti s týmto trestným činom žalobcovi vnikla škoda z titulu bolestného. Je tu priama príčinná súvislosť a jednoznačné zavinenie žalovaného. Výšku bolestného mal súd ustálenú na základe znaleckého posudku vypracovaného v trestnom konaní.

Prvoinštančný súd skonštatoval, že obrana žalovaného, ktorá spočívala v tvrdeniach o tom, že znalecký posudok nebol vypracovaný nestranným znalcom a nie sú v ňom uvedené všetky poškodenia žalobcu a nie je opatrený pečiatkou znalca, je nedôvodná. Znalec je zapísaný v zozname znalcov, skutkový stav a závery znaleckého posudku sú náležité, vychádzajú z celkovej genézy ošetrení žalobcu v súvislosti s úrazom, ktorá žalobca utrpel dňa 23.5.2015 v dôsledku protiprávneho konania žalovaného. Znalecký rozsudok je opatrený aj pečiatkou a podpisom znalca. Teda obrana žalovaného nie je dôvodná.

Žalovaný vo veci žiadal, aby bol vykonaný nový znalecký posudok za účelom ustanovenia výšky bolestného. Tento dôkaz prvoinštančný súd nepripustil. Dôvody, pre ktoré by mal byť vykonaný nový znalecký posudok, že zranenia sa žalobcovi stali dňa 23.5.2015 lekárskeho posudku s dobou hospitalizácie je datovaný až od 18.2.2016 do 21.2.2016, ďalej, že má opodstatnené podozrenie, že lekárska správa bola účelovo vykonštruovaná a sfaľovaná, posudok je bez odtlačku pečiatky a nie sú vyplnené všetky údaje o poškodení na zdraví žalobcu a ďalej okolnosť, že nový znalecký posudok potrebuje pre konanie o obnovu v trestnej veci, nie sú dôvodom pre vykonanie takého dôkazu. Preto prvoinštančný súd tento návrh na dokazovanie zamietol.

Vo vzťahu k výške bolestného prvoinštančný súd priznal žalobcovi bolestné vo výške 3.690,- eur. Taktiež priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania vo výške 5 % ročne, avšak až odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému, teda od 31.5.2017. Prvoinštančný súd v prevyšujúcej časti čo do úroku z omeškania žalobu zamietol ako nedôvodnú.

O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 CSP a podľa § 262 ods. 1 CSP. Keďže žalobca bol neúspešný iba v nepatrnej časti pokiaľ sa týka úrokov z omeškania, priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania.

3. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Namietal, že prvoinštančný súd nevykonával navrhnuté dôkazy, nezistil predchádzajúce zranenia žalobcu. Tým mal na myslí zdokumentovanie lekárskej karty žalobcu spred 23.5.2015.

Žiadal, aby odvolací súd si vyžiadal zdravotnú dokumentáciu žalobcu od obvodného lekára, pretože je toho názoru, že žalobca mal dané zranenie pred 23.5.2015. Žalovaný sa preto necíti byť zodpovedný za ujmu. Ďalej uviedol, že je presvedčený, že zranenia žalobcovi nespôsobil, teda je nevinne odsúdený. V trestnej veci podal aj dovolanie. Uviedol, že nie je ochotný žalobcovi zaplatiť žiadne peniaze.

4. Žalobca aj napriek výzve prvoinštančného súdu sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

5. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovenia § 34 CSP preskúmal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v ustanovení § 379 a nasledujúcich CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vzťahu k vyhovujúcemu výroku je správne. Prvoinštančný súd správne zistil skutkový stav a odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia. Predmetom konania je uplatnený nárok žalobcu na náhradu bolestného z dôvodu, že žalovaný mu spôsobil škodu na zdraví. Podľa ustanovenia § 193 CSP je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, a o tom, kto ich spáchal. Okolnosť, že zločin ublíženia na zdraví v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva spáchal žalovaný, jednoznačne vyplýva z právoplatného rozsudku Okresného súdu Michalovce č.k. 4T/22/2016-224, v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 6To/67/2016-246 zo dňa 27.10.2016. Tento rozsudok sa stal právoplatný dňa 27.10.2016. Pre súd je tento rozsudok vo výroku o zodpovednosti žalovaného záväzný, to znamená, že o opätovnom zisťovaní otázky zodpovednosti za spôsobenú škodu, teda otázku viny, nie je možné prehodnocovať v civilnom sporovom konaní a nie je možné prehodnocovať ani, či vôbec žalovaný za vzniknutú škodu zodpovedá. O tomto rozhodol kompetentný orgán určený zákonom na ustálenie týchto otázok a občianskoprávny súd nie je jeho činnosť oprávnený nahrádzať.

Táto okolnosť však nezavaruje súd povinnosti zaoberať sa otázkou, v akom rozsahu je žalovaný za vzniknutú škodu zodpovedný, či aj iné okolnosti, ktoré sa nezohľadňovali pri rozhodovaní o vine žalovaného v trestnom konaní mohli mať vplyv na výšku uplatneného nároku.

6. Žalobca si uplatnil nárok na bolestné podľa § 444 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 2 ods. 2 a § 3 a § 5 zákona č. 437/2004 Z.z..

V rámci trestného konania bol vypracovaný znalecký posudok znalcom U.. Y.R. B., N., znalcom v odbore zdravotníctvo a farmácia, ktorý výšku bolestného ustálil na 215 bodov. Bolo zistené, že v rozhodnom čase cena bodu predstavovala 17,16 eur, teda cenovo bolestné bolo možné ohodnotiť na 3.690,- eur.

Žalovaný v rámci konania pred prvoinštančným súdom namietal okolnosť, že poškodeniu zdravia žalobcu, za ktoré mu bolo priznané ohodnotenie bolestného 215 bodov bolo spôsobené ešte v minulosti iným zranením žalobcu, žalobca namietal výšku zodpovednosti za zistené bodové ohodnotenie znalcom U.. B., N.. Preto žiadal vo veci nariadiť nové znalecké dokazovanie, kde svoje námietky formuloval veľmi široko s tým, že žiadal pripojiť zdravotnú dokumentáciu žalobcu a cieľom bolo vlastne preukázať, že žalobca mal obdobným spôsobom poškodené zdravie už skôr.

Prvoinštančný súd na návrh žalovaného doplnenie dokazovania zamietol. Úlohou prvoinštančného súdu nie je vykonať všetky dôkazy, ktoré navrhne strana sporu v prejedávanej veci, ale len tie dôkazy, ktoré majú podstatný a zásadný význam pre preukázanie skutkového stavu v prejedávanej veci. Prvoinštančný súd pri posudzovaní otázky dôvodnosti opätovného vykonania znaleckého posudku dospel správne k záveru, že nie je na mieste vykonať opäť ďalší znalecký posudok pre preukázanie okolnosti dôležitých pre rozhodnutie v občianskoprávnej veci. Znalecký posudok, ktorý žalovaný mieni použiť v inom konaní, nie je možné vykonávať v konaní, ktoré v tejto veci nesúvisí.

Zo znaleckého posudku U.. Y. B. jednoznačne vyplývajú odpovede na námietky žalovaného. Z posudku súdneho znalca, a to z časti II. Vlastné vyšetrenie jednoznačne vyplýva, že pri incidente dňa 23.5.2015, za ktorý incident zodpovedá žalovaný, bol žalobca ošetrovaný na ambulancii oddelenia úrazovej chirurgie NsP Š. Kuku v Michalovciach U.. P. P., kde je uvedené, že žalobca utrpel poškodenie ľavého kolena. Znalec U.. B., N.. potvrdil, že v minulosti žalobca absolvoval operáciu kolena, ale išlo o operáciu pravého kolena. Uvedené jednoznačne dáva odpoveď na aj odvolaciu námietku žalovaného, že nešlo o poškodenie totožnej časti tela, totožnej končatiny a tým, že žalovaný uvedenú okolnosť nemôže úspešne použiť pre účely prípadnej zmeny výšky náhrady za bolestné u žalobcu. Bolo jednoznačne preukázané, že žalovaný poškodil dňa 23.5.2015 ľavé koleno žalobcovi, keď žalobca v minulosti mal poškodené, resp. absolvoval operáciu pravého kolena. Tieto dve zranenia sú každé samostatné, nemajú vzájomný

súvis, a preto nebolo dôvodom, aby prvoinštančný súd sa ďalším dokazovaním zaoberal prípadným predchádzajúcim poškodením ľavého kolena žalobcu, keď táto okolnosť ani zo znaleckého posudku, ani z prejedávanej veci nevyplýva. Ani odvolací súd nemá dôvod meniť výšku bolestného zisteného v tomto konaní, keď minulé zranenie žalobcu sa nedotýkalo aktuálneho zranenia, z ktorého si žalobca uplatňuje bolestné.

Ostatné okolnosti dôležité pre posúdenie výšky uplatneného nároku žalobcom žalovaným neboli namietané.

7. Podmienky pre vykonanie dokazovania pred odvolacím súdom podľa § 384 ods. 3 CSP a § 366 CSP splnené neboli.

Súd nemusí vykonať všetky účastníkom navrhnuté dôkazy a výber dôkazov, ktoré sa vo veci vykonajú závisí výlučne od rozhodnutia súdu (§ 185 ods. 1 CSP).

Prvoinštančný súd správne rozhodol, keď navrhnutý dôkaz žalovaným na vykonanie opätovného znaleckého dokazovania len na preukázanie okolností, ktorá už vyplýva z existujúceho znaleckého posudku zamietol, pretože tento dôkaz nemohol smerovať k preukázaniu spornej skutočnosti, teda, že žalobca mal poškodené už v minulosti ľavé koleno, keď reálne išlo o poškodenie pravého kolena. Preto preukazovanie tejto okolnosti by nemalo vplyv na správne skutkové zistenia prvoinštančného súdu a na správnosť a zákonnosť rozhodnutia v prejedávanej veci, keď navyš, neboli zo strany žalovaného produkované žiadne ďalšie tvrdenia a dôkazy, ktoré by závery znalca U.. B., N.. čo i len sponchybnili. Preto odvolací súd v tejto časti prvoinštančný rozsudok podľa § 387 ods.1, 2 CSP ako správny potvrdil.

8. Výrok o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti napadnutý nebol.

9. Ako súvisiaci odvolací súd skúmal aj výrok o trovách konania. Tu prvoinštančný súd priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania, aj keď v prejedávanej veci žalobca nemal plný úspech v konaní, teda nebolo mu priznané všetko čo si žalobným návrhom uplatňoval. V takom prípade nie je možné priznať žalobcovi plnú náhradu trov konania podľa § 255 ods. 2 CSP, ako to uviedol prvoinštančný súd. V zásade platí, že úspech žalobcu bol čiastočný, aj keď neúspech tak, ako to uviedol prvoinštančný súd, bol v pomerne nepatrnej časti. Preto rozhodovanie prvoinštančného súdu o trovách konania sa má odvíjať od ustanovenia § 255 ods. 2 CSP. Zamietavý výrok sa netýka plnenia bolestného, ale nároku na úroky z omeškania, kde výška plnenia nezávisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku, ale od reálne preukázaných okolností vo veci.

Odvolací súd preto v tejto časti zrušil prvoinštančný rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP a vrátil v tejto časti na rozhodnutie prvoinštančnému súdu.

10. Úlohou prvoinštančného súdu bude jednoznačne určiť pomer úspechu a neúspechu sporových strán v závislosti od právoplatnosti výrokov v tejto veci a podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodnúť podľa výšky úspechu v spore.

Prvoinštančný súd tak podľa § 396 ods. 3 CSP rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.